

Н. В. Титова зазначає, що загальна характеристика необхідних умов розвитку космічного туризму охоплює чотири взаємозалежні напрями діяльності: виконання космічних проектів, отримання і використання інформації з космічних засобів; модернізація наявних і розробка перспективних ракет-носіїв, їх систем, а також космічних апаратів; реалізація перспективних наукових досліджень, прикладних розробок приладів, наземних програмно-апаратних комплексів, інформаційних технологій, пошук проривних рішень; технологічна підтримка і відновлення експериментальної та випробувальної бази підприємств [5, с. 234].

Отже, в сучасних умовах розвитку космічної діяльності необхідним є створення загального міжнародно-правового поля, єдиної системи правил, які б регулювали комерційну діяльність в космосі, яка повинна бути динамічною і розвиватися в ході розвитку самої космічної діяльності [3, с. 87].

Література

1. Хомич В. Інноваційні технології індустрії туризму / В. Хомич // Гуманітарний вісник. – 2009. – № 20. – С. 398-400.
2. Вылегжанин А. Космос в международно-правовом контексте / А. Вылегжанин, М. Юзбашян // Международные процессы. – 2011. – № 3. – С. 18-30.
3. Жданок А.С. Международно-правовое регулирование коммерциализации космической деятельности / А.С. Жданок // Международные отношения: история, теория, практика : материалы I науч.-практ. конф. молодых ученых фак. междунар. отношений БГУ. – Минск : Изд. центр БГУ, 2010. – С. 86-87.
4. Малышева Н.Р. Космический туризм – "игра без правил" / Н.Р. Малышева // Космические путешествия: наука, образование, практика. Материалы Международной научно-практической конференции 2 декабря 2010 года. – К.: КУТЭП, 2010. – С. 61-71.
5. Титова Н.В. Суть космического туризма та перспективи його розвитку / Н.В. Титова // Космические путешествия: наука, образование, практика. Материалы Международной научно-практической конференции 2 декабря 2010 года. – К.: КУТЭП, 2010. – С. 222-235.
6. Песчанская Н.А. Проблемы международно-правового регулирования использования космического пространства [Текст] / Н. А. Песчанская, Н. И. Степанова // Актуальные вопросы юридических наук: матери-

алы междунар. заоч. науч. конф. – Челябинск: Два комсомольца, 2012. – С. 113-115.

7. Правове регулювання на ринку космічних послуг [Текст] / Н. Малишева // Вісн. Акад. прав. наук України. – 2010. – № 3. – С. 216-231.

УДК 351.765 (043.2)

Просіна О. Д.,
студентка,

Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Боярська З. І., к.і.н., доцент

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ЗАХИСТУ ПРАВ ТВАРИН, ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАКРІПЛЕННЯ

"Собака – друг людини" – цей і багато подібних висловів про домашніх тварин показують одну єдину істину: хоч тварини позбавлені можливості говорити та абстрактно мислити, вони потребують уваги і захисту не менше, ніж люди. Або навіть більше, адже вони не можуть самі відстоювати власні права.

Ставлення до братів наших менших визначає рівень гуманності суспільства. Цей факт підтверджений досвідом розвинених країн Європи.

В Англії в 1822 році було прийнято перший закон у Європі про покарання мучителів тварин. Одразу ж після цього аналогічний закон прийняла і Польща. У 1959 році було створено Міжнародне товариство захисту тварин, а в 1982 році прийнята Всесвітня Хартія природи, де вперше на такому масштабному рівні закріплено факт, що усім живим істотам повинна бути надана можливість на безпечне існування [2]. Німеччина у 2002 році закріпила захист тварин на конституційному рівні.

Україна майже одна з останніх країн Європи прийняла Закон України "Про захист тварин від жорстокого поводження" [1]. На превеликий жаль, цей закон не встановлює та не передбачає механізму подолання безпритульності серед тварин.

Відповідно до Закону України "Про захист тварин від жорстокого поводження", тварини – біологічні об'єкти, що належать до фауни: сільськогосподарські, домашні, дикі, у тому числі домашня і дика птиця, хутрові, лабораторні, зоопаркові, циркові, бойові.

Визначення поняття "безпритульні тварини" також міститься в Законі

України "Про захист тварин від жорстокого поводження". Безпритульні тварини – домашні тварини, що залишилися без догляду людини або утворили напіввільні угруповання, здатні розмножуватися поза контролем людини. Безпритульні тварини є складовою частиною тваринного світу. Вони однозначно являються одним із компонентів навколишнього природного середовища, національним багатством України, джерелом духовного та естетичного збагачення і виховання людей. Закон України "Про захист тварин від жорстокого поводження", а саме стаття 15, не наділяє і не передбачає жодного зобов'язання покладеного на органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади стосовно створення притулків для тварин, виділення коштів з бюджету на їх функціонування та створення. Стаття 16 цього ж Закону закріплює регулювання чисельності безпритульних тварин шляхом біостерилізації або біологічно обґрунтованими методами, але у разі неможливості їх застосування пропонується застосувати метод евтаназії. Фактично, відсутність реального механізму та законодавства, у якому б конкретно зазначалися усі суб'єкти, на яких покладено обов'язки і відповідальність за безпритульних тварин, а також відсутність конкретно передбаченої лімітованої суми у бюджетах автоматично дискредитує метод біостерилізації або інших біологічно обґрунтованих методів і наштовхує на застосування методу евтаназії, що у свою чергу не забезпечує виконання одного з головних завдань, яке полягає у регулюванні чисельності безпритульних тварин на вулицях міста.

Відповідно до статті 180 ЦК України, тварини є особливим об'єктом цивільних прав, на них поширюється правовий режим речей [3]. Доцільніше взяти приклад зі Швейцарії і називати тварин "істотами", а не "речами".

Великий відсоток від загальної маси безпритульних тварин складають особини, що були залишені власниками напризволяще на вулицях міста у кращому випадку або вивезені за межі населених пунктів і великою загадкою залишається мотивація, яка сподвигла їх на цей крок. У Європейській конвенції про захист домашніх тварин передбачена пряма заборона залишення домашньої тварини без нагляду її власника [4].

Законодавством України передбачена відповідальність за жорстоке поводження з тваринами та порушення правил їх утримання. Так, у статті 299 Кримінального Кодексу України та 154 Кодексу України про Адміністративні Правопорушення передбачені санкції, але, на жаль, вони не лякають як власників, так і сторонніх осіб і не можуть виконати превентивну функцію, яка була закладена у даній статті законодавцем [5].

На сьогоднішній день Україна і досі є лідером у рейтингу серед країн, яким притаманне явище прояву жорстокості у поводженні з тваринами.

Отже, законодавча база у сфері захисту безпритульних тварин знаходиться на низькому рівні. Незважаючи на це, активісти захисників тварин все-таки трохи впливають та стимулюють чиновників до роботи у цій сфері. Про це свідчить намагання облаштувати притулки у кожному обласному центрі, прийняти нормативні акти як на регіональних, так і на всеукраїнському рівнях. Також за останні роки частіше почали проводити зустрічі, семінари, присвячені покращенню правової культури молоді у питанні захисту безпритульних тварин. Нам залишається лише приєднатися до міжнародної спільноти та зорієнтувати наш курс у правильному напрямку.

Література

1. Про захист тварин від жорстокого поводження: Закон України від 21.02.2006 № 3447 – IV // Відомості Верховної Ради України. – 07.07.06. – № 27. – Ст. 230.
2. Всесвітня Хартія природи від 1.01.1982 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
3. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435 – IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356.
4. Європейська конвенція про захист домашніх тварин від 13.02.1987 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
5. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 № 2341 – III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25. – Ст. 131.

УДК 343.326(100)

Проценко А. Р.

студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Боярська З. І., к.і.н., доцент

МІЖНАРОДНО – ПРАВОВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАХОДИ БОРотьБИ З ТЕРОРИЗМОМ

Актуальність цієї теми полягає в тому, що велика кількість країн світу борються з терористичною загрозою дуже багато років, але значного